

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság a dr. Horváth Antal ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Hajdú Balázs által képviselt Kft. alperes ellen rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítása iránt a Győri Munkaügyi Bíróság előtt folyamatba tett perében a Győrött, 2006. évi május hó 16. napján 11.M.310/2005/30. sorszám alatt hozott ítélet ellen az alperes részéről 31. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A megyei bíróság a munkaügyi bíróság ítéletét megváltoztatja, a felperes keresetét elutasítja.

Mellőzi az alperes eljárási illeték, valamint perköltség viselésére vonatkozó marasztalását.

A feljegyzett kereseti, valamint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000,- (Egyszázezer) Ft első- és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A munkaügyi bíróság ítéletével a felperes kereseti kérelmének helyt adva megállapította, hogy a 2004. szeptember 24-én kelt munkáltatói rendkívüli felmondás jogellenes, ezért felperes munkaviszonya az ítélet jogerőre emelkedésének napján szűnik meg. Kötelezte alperest 5 havi átlagkereset, mint kárátalány, elmaradt munkabér, felmentési időre járó juttatás, 2 havi átlagkeresetnek megfelelő végkielégítés megfizetésére. Ezt meghaladóan felperes kereseti kérelmét elutasította. Rendelkezett az illeték és a perköltség viselése felől.

Az ítélet indokolásában kifejtette: A rendkívüli felmondás jogát a munkáltatói jogkör gyakorlója a nyitvaálló 15 napos határidőn belül gyakorolta. A 2004. augusztus 12-i vásárlók könyvével kapcsolatos rendkívüli felmondás indokát nem látta bizonyítottnak. A 2004. augusztus 31. napi eseménnyel kapcsolatban megállapította, hogy felperes a munkaviszonyából fakadó kötelezettségét szándékosan megszegte, amikor egy karitatív szervezet alkalmazottjának lejárt szavatosságú terméket adott ki a hátsó bejáraton. Ezzel a felperesi magatartással kapcsolatban azonban a jelentős mértékűséget nem látta megállapíthatónak. Az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy mivel felperes lejárt szavatosságú, már értéktelen és kis mennyiségű árut adott ki, ami jótékonyági célt szolgált, az Mt.96.§.(1)bekezdésében szabályozott együttes feltételek nem teljesültek, ezért a rendkívüli felmondás jogellenes.

Az ítélet ellen alperes fellebbezett, kérve az ítélet megváltoztatását és a kereseti kérelem elutasítását. Állította: felperes munkaköri kötelezettségét szándékosan megszegte, mely munkaköri kötelezettségzegés jelentős mértékűnek minősül. Felperes magatartását tetézi, hogy boltvezetőként jelentős beosztásban dolgozó, higiéniai oktatásban részesülő, a vonatkozó jogszabályokat ismerő

felperes meglehetősen felelőtlen magatartást tanúsítva be sem láthatta előre tettének esetleges hátrányos következményeit.

Felperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet rendelkező részének helybenhagyását kérte azzal, hogy az indokolás módosítása iránti kérelmét a munkáltatói jogkör gyakorlójának személyére nézve a másodfokú tárgyaláson előterjesztette.

Alperes a fellebbezési ellenkérelem elutasítását kérte, utalva arra, hogy a munkaügyi bíróság ítéletének 5. oldalában kimondta, hogy a munkáltatói jogkört SZ.T. gyakorolta, felperes ezen indokolás ellen sem fellebbezéssel, sem csatlakozó fellebbezéssel nem élt, ezért erre vonatkozó nyilatkozata a másodfokú eljárás során már nem vehető figyelembe.

A megyei bíróság megállapította, hogy az alperesi fellebbezés **a l a p o s**.

Felperes 1996. október 8-tól dolgozott egy élelmiszer áruházban, majd 2004. január 1-től alperesnél boltvezetőként. Alperes 2004. szeptember 26. napjával felperes munkaviszonyát rendkívüli felmondással megszüntette az Mt.96.§.(1)bekezdés a.) és b.)pontjai alapján. Indoka szerint a munkáltatói jogkörgyakorló 2004. szeptember 22-én értesült arról, hogy felperes 2004. augusztus 12-én a vásárlók könyvébe történt bejegyzést követően a könyvet bevitte az irodába és megsemmisítette. Augusztus 31-én felperes több karton árut adott ki a gazdasági bejárón keresztül 11.617,-Ft értékben. Ezek lejárt szavatosságú termékek voltak, a selejtezési előírás szerint kellett volna eljárni.

A munkaügyi bíróság a vásárlók könyvével kapcsolatos indokot nem látta bizonyítottnak, ezen ítéleti megállapítással kapcsolatosan egyik fél sem élt fellebbezéssel.

A selejtezett áru kiadásával kapcsolatosan beérkezett fellebbezés kapcsán a megyei bíróság megállapította, hogy az elsőfokon eljáró bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján helyes ítéleti tényállást állapított meg.

A megyei bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felperes részére kiadott rendkívüli felmondás megfelel-e az Mt.96.§.(1)bekezdés a.)pont előírásainak, mely szerint a munkáltató, illetve a munkavállaló a munkaviszonyt rendkívüli felmondással megszüntetheti, ha a másik fél a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan, vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegi.

A munkaügyi bíróság helyesen állapította meg ítéleti indokolásában - és ezt a felek sem támadták fellebbezéssel -, hogy a 2004. augusztus 31. napi termékkiadás vonatkozásában a szándékos kötelezettségszegést felperes elkövette, azonban tévedett a munkaügyi bíróság, amikor a kötelezettségszegést nem értékelte jelentős mértékűnek.

A megyei bíróság megállapította, hogy felperes a munkaviszonyából származó lényeges kötelezettségét szándékosan, jelentős mértékben megszegte.

A kialakult bírói gyakorlat szerint a rendkívüli felmondás okaként megjelölt kötelezettségszegés értékelésénél figyelembe kell venni a munkavállalónak a munkahelyi szervezetben betöltött helyét, a munkakörén alapuló felelősségét. Az összes körülmény feltárása felperesnek az alperesi szervezetben betöltött helye, munkaköréhez kapcsolódó felelőssége alapján értékelhető a kötelezettségszegés súlya, a vétkesség fajtája, illetve a rendkívüli felmondást megalapozó foka.

A dolog értékére tekintet nélkül rendkívüli felmondást alapozhat meg, ha egy termék úgy kerül ki a munkáltatótól, hogy az jogszabályba, vagy munkáltatói utasításba ütközik.

Ennek megfelelően a hulladék, vagy a leselejtezett anyag kivitele a munkahelyről, a munkáltatói engedély hiányában, általában a bírói gyakorlat szerint, lényeges kötelezettség szándékos megszegésének minősül.

A megyei bíróság osztja alperes álláspontját a tekintetben, hogy a munkavállalói kötelezettségszegés jelentős mértékét nem aszerint kell nézni, hogy az milyen anyagi értékre, árumennyiségre, vagy társadalmi célra irányul, hanem hogy a kötelezettségszegés milyen egészségügyi, élelmiszer-biztonsági kockázatot hordozott magában. A lejárt szavatosságú, s emiatt veszélyes hulladéknak minősülő élelmiszer illetéktelen személynek való átadásával beláthatatlan következményeket (pl. élelmiszer-mérgezés, stb.) okozhatott volna. A felperes magatartása az egészségkárosodás okozásának potenciális lehetősége miatt volt jelentős mértékű, amit tetéz az is, hogy boltvezetőként, felelős beosztásban dolgozó, higiéniai oktatásban részesülő, a vonatkozó jogszabályi előírásokkal tisztában lévő felperes felelőtlen magatartást tanúsítva nem látta be előre tettének esetleges hátrányos következményeit.

Az alperesi rendkívüli felmondás két indokot tartalmazott. A vásárlók könyvével kapcsolatos indok nem nyert bizonyítást, a selejtezett termék kiadásával kapcsolatos felperesi magatartás bizonyítást nyert. Az utóbbi kapcsán a megyei bíróság megállapította, hogy felperes magatartása az Mt.96.§.(1)bekezdés a.)pontjába foglalt feltételeknek megfelel.

A Legfelsőbb Bíróság több eseti döntésében is rámutatott és egységes a kialakult bírói gyakorlat a tekintetben, hogy több felmondási indok megjelölése esetén a munkáltatói intézkedés jogszerűségének megállapításához nem szükséges valamennyi indok valóságának bizonyítása, ha azok közül egy is valós és indokoltá tette a munkáltatói intézkedést.

A fentebb kifejtettek alapján a megyei bíróság megállapította, hogy a 2004. szeptember 24. napján kelt alperesi rendkívüli felmondás jogszerű, az Mt.96.§.(1)bekezdés a.)pontjának és az Mt.89.§.(2)bekezdés követelményeinek megfelel.

Felperesi képviselő fellebbezési ellenkérelmében jelezte, hogy nem nyert bizonyítást, ki a munkáltatói jogkör gyakorló, továbbá a perben feltárt adatok alapján a javaslat úgy szólt, hogy felperes munkaviszonya szeptember 30. napjával kerüljön megszüntetésre és ne amikor az ténylegesen megtörtént.

A megyei bíróság megállapította, hogy valóban az elsőfokú eljárás tárgyát képezte a munkáltatói jogkör gyakorlójának személye. E kérdésben a munkaügyi bíróság ítélete indokolásában megállapította, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója Sz.T. ügyvezető volt. A felperesi fellebbezési ellenkérelemben felhozottakat fellebbezés és csatlakozó fellebbezés hiányában a megyei bíróság nem vizsgálhatta.

Mindezekre tekintettel a megyei bíróság a munkaügyi bíróság ítéletét megváltoztatta a Pp.253.§.(2)bekezdés alapján és a kereseti kérelmet elutasította.

A perköltség viseléséről a megyei bíróság a Pp.78.§.(1)bekezdés alapján rendelkezett.

A feljegyzett első- és másodfokú eljárási illeték a Magyar Állam terhén marad a 6/1986.(VI.26.)IM.rendelet 14.§. értelmében.

G y ő r, 2006. október 9. napján

Dr. Tóth Józsefné
a tanács elnöke

Jászberényiné dr. Farkas Katalin
előadó bíró

Dr. Stánicz dr. Imre Csilla
bíró